

தாயுமானவர் - வள்ளலார் - வேதாத்திரி
மூவரும் ஒருவரே!

அதுவானால் அதுவே சொல்லும்.

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்

அணிந்துரை

மனிதப் பிறவி மகத்தானது. அவனது பயணம் அறிவை அறிதலில் மட்டுமே முழுமைப் பெறும்.

அதற்குத் தான் ஐந்தறிவிலிருந்து உயர்ந்து “ஆறாம் அறிவு” (consciousness) என்ற உயர் அறிவோடு வந்தான் மனிதன். “ஆறாம் அறிவின் சிறப்பே மனிதன்” என்பார் அருட்தந்தை.

“அறிவே தெய்வம்” என்றார் தாயுமானவர். ஆனால் அந்த “ஆறாம் அறிவை தேறா அறிவாய் - அவனே வெளியில் விட்டான்” என்று காலத்தால் அழியா கவிஞர் கண்ணதாசன் கூற்று இன்று நிஜமாகிவிட்டது.

கடவுளுக்கு இரண்டு பெயர்கள் இருக்கலாம். கடவுள் இருவர் இலர். “ஒருவர்” “ஒன்று” தான் அன்றோ!

சமயங்களும் மதங்களும் மனிதனை தெய்வமாக உயர்த்த வந்தவை. தெய்வத்தை மனிதனாக்கி விட்ட நிலை இன்று!

காலத்தில் சோலம்தான் இவையாவும்.

இதனின்றும் பெருங்கருணையுடன் மனிதகுலத்தை மீட்டு- உண்மை- “இறை” இறைமையை மெய்ப்பித்த அருட்சுடர்தான்- இந்த நூற்றாண்டு கண்ட மகான் வேதாதத்திரி மகரிசி” ஆவார்.

அவர் வழியில் நின்று நிலைத்து அருள் திரு அருள்நிதி எழுத்தாளர் பானுகுமார் ஐயா அவர்கள் “அதுவானால் அதுவே சொல்லும்” என்ற தாயுமானவரின் “ஆகாரபுவனத்தின் (22,23) இரண்டு பாடல்களின் பதினாறு வரிகளின் சாரத்தை ஆழ்ந்து ஆய்ந்து குருபிரானின் இறைத் தத்துவத்தோடு ஒப்பிட்டு உணர்ந்து உணர்த்திருப்பது அருமை.

வேதத்தின் ஆப்த வாக்கியங்கள்- உபநிடதத்தின் ஆறு அளவைகள்
“இறை”யின் தன்மையை விளக்கியிருந்தாலும் பாமரர்களும் எளிதில்
அறியும் வண்ணம் தொகுத்துள்ளார் பானுகுமார் ஐயா.

அது - இறைநிலை..

(நம்முள் மனிதனின்“கருமையம்” கர்ம வினையாலும் களங்கங்கள்
திரையாலும் மூடப்பட்டது.)

அதுவானால் - கருமையத் தூய்மைப் பெற்று அந்த இறையே,
அதுவே நான் என்று உணர். . .

அதுவே இறையே சொல்லும்.

எப்படி? ஆராய்ச்சியில் தவம் தற்சோதனையில்.

என அந்த “ஆதியான இறையே மனிதனாகப் பரிணமித்துள்ளது என்ற
“நான் யார்” தத்துவத்தை இந்த சொற்றோடர் மூலம் நிரூபித்துள்ளார்
ஆசிரியர்.

“வற்றாயிருப்பு பேராற்றல்” என்ற இறையுணர் கவி சிறந்த கோர்ப்பு.

பாமரரும் அறியும் வகையில் மிளர்கிறது ஆசிரியரின் புத்தகம்.

பேரறிவு - சிற்றறிவு விளக்கம் ஆசிரியரின் அறிவாட்சித் தரத்திற்கு
ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

காண்பவன் - காணப்படுபவன் - காட்சி தத்ரூப விளக்கம்.

“மனம் என்னும் மாபெரும் பொக்கிஷம்”. இயக்கம் - நுண்ணிய
இயக்கங்கள் விளக்கம் துல்லியம்.

“காந்த ஆற்றல் உட்பொருள் கருமைய உட்பொருள்”

என்ற குருவின் வரிகள் இறைத்தன்மை “மனித கருமைய
கருவூலம்” என்று நிரூபித்துள்ளார் ஆசிரியர்.

எண்ணத்தின் வலிமை- மனத்தின் சக்தியைக் கொண்டு உன்னதமான
தியானப் பயிற்சிகள் மேன்மையை நிறைபேற்றுத் தவமான
“தூரியாதித” தவத்தின் மகத்துவம், தவம் செய்யும் முறை,

அளப்பரிய பயன்கள், கருமையத் தூய்மைக்குள் ஓர் ஊற்று ஓர் வைரக்கல்” என்றால் மிகையாகாது.

பாத்திரங்களை அடிக்கடி விளக்கினால் தான் வெண்மையுறும். மனிதன் உள்ளம் தூய்மையுற இத்தகைய ஞானநூல்கள் “தான் இன்றைய தேவை.

அது ஐயா பானுகுமார் அருளிய “அதுவானல் அதுவே சொல்லும்” புத்தகம். படித்து பயனுறுவோம்.

வாழ்க வையகம் வாழ்க வளமுடன்.

நன்றியுடன்,

பேராசிரியர் எஸ். தனலெட்சுமி, M.Sc.

ஸ்கை பேராசிரியர், சென்னை

அதுவானால் அது ஆவர், அதுவே சொல்லும்.

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்

நீண்ட நாள் எனது ஆராய்ச்சியினால் கண்ட உண்மைகள் எனது ஒரு நூலில் வெளியாகி இருக்கின்றன. இறைநிலையோடு அகத்தவத்தின்போதும், ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியின் போதும் இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் நிலையில் எழுந்த உள்ளுணர்வுக் காட்சிகளை எனது நூலில் யான் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன்.” அதுவானால் அதுவே சொல்லும்” என்று நமது முன்னோர்கள் ஒரு கருத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

- வேதாத்திரி மகரிசி.

அருட்தந்தை சொல்லிய “அதுவானால் அதுவே சொல்லும்” என்பது பற்றி இப்போது சிந்திப்போம்.

1. அதுவானால் அதுவே சொல்லும்” என்று சொல்லியவர் யார்?
2. அதுவானால் அதுவே சொல்லும்” என்று ஏன் சொன்னார்.
3. அது” என்றால் எது?”
4. “எது” என்றால் எது? (இறைநிலையின் இயல்பு என்ன?)
5. நினைப்பே நடப்பு!
6. வாழ்வின் நோக்கம் என்ன?
7. அதுவாவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?
8. அதுவாவதற்கு இரண்டு வழிகள் என்ன?
9. அதுவாக மாறுவதற்கு வேதாத்திரிய பயிற்சிகள் எப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
10. நாம் இறைநிலையாக மாறினால் நமக்கு என்ன பயன்?

இந்த தலைப்புகளில் நாம் சிந்திப்போம். வாருங்கள் உள்ளே...

1. அதுவானால் அதுவே சொல்லும்” என்று சொல்லியவர் யார்?

“அதுவானால் அது ஆவர் அதுவே சொல்லும்” என்று சொல்லியவர் தாயுமானவர்.

தாயுமானவர் 1452 பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவை 56 தலைப்புகளாக பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

“ஆகாரபுவனம்” என்ற தலைப்பில், 10 பாடல்களை 80 வரிகளில் பாடியுள்ளார் தாயுமானவர்.

இப்பகுதியில் பாடல் 22 மற்றும் 23 ஆகிய இரண்டு பாடல்களில் அதுவானால் அது ஆவர், அதுவே சொல்லும்” என்று பதிவு செய்துள்ளார்.

அதுவானால் அதுவே சொல்லும்

”தான் ஆன தன்மயமே அல்லால் ஒன்றைத்
தலை எடுக்க தலைப்பட்டு ஆங்கே
போனாலும் கர்ப்பூர தீபம் போலப்
போய் ஒளிப்பது அல்லாது புலம்வேறு இன்றாம்.
ஞானாகா ரத்தினொடு ஞேயம் அற்ற
ஞாதுருவும் நழுவாமல் நழுவி நிற்கும்.
ஆனாலும் இதன் பெருமை எவர்க்கு ஆர் சொல்வார்?
அதுவானால் அது ஆவர், அதுவே சொல்லும்.”

(தாயுமானவர்.பா.153 ஆகாரபுவனம்22)

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்

மற்றொரு பாடலில்,

அது என்றால் எது?

“அது என்றால் எது என ஒன்று அடுக்கும் சங்கை ஆதலினால் அது எனலும் அறவே விட்டு, மது உண்ட வண்டெனவும் சனகன் ஆதி மன்னவர்கள் சுகர் முதலோர் வாழ்ந்தார் என்றும் பதி இந்த நிலை எனவும் என்னை ஆண்ட படிக்கு, நிர் விகற்பத்தால் பரமா னந்த கதிகண்டு கொள்ளவும் நின் அருள்கூர் இந்தக் கதி அன்றி உறங்கேன். மேற் கருமம் பாரேன்.”

(தாயுமானவர்.பா.154 ஆகாரபுவனம்23)

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்.

2. அதுவானால் அதுவே சொல்லும்” என்று ஏன் தாயுமானவர் சொன்னார்.

அதுவானால் அது ஆவர், அதுவே சொல்லும்.” என்று தாயுமானவர் ஏன் சொன்னார்?

“நாம் இறைநிலையை உணர்ந்து இறையுணர்வு பெற வேண்டும் என்பதற்காக தாயுமானவர் சொன்னார். என்ன சொன்னார்?

தானான தன்மை தவிர- இறைநிலையில் வேறு எதுவும் தலை தூக்குவது இல்லை.

அவ்வாறு தலை தூக்கினாலும், நெருப்பில்பட்ட கற்பூரம் போல- காணாமல் போகுமே அன்றி, காணப்படும் பொருள் தனியே இருக்காது.

காண்பானும் காட்சியும் காணப்படு பொருளும் (திரிபுடி) அற்ற நிலையில் நிற்கும்போது, அதன் பெருமையை யாரால் விவரித்துப் பேச முடியும்?

தான் (உயிர்) அது (இறை) ஆகின்ற போது, அதுவே அதன் பெருமையை உணர்த்தி நிற்கும் என்கிறார்.

அது என்று கூறும்போது, எது என ஒரு சந்தேகம் தோன்றும். ஆகையால், அது எனச் சொல்வதையும் முழுமையாக நீக்கிவிட்டு, தேன் குடித்த வண்டு போல- சனகன் முதலிய மன்னர்களும், சுகர் முதலிய முனிவர்களும்- திருவடி ஞானத்தில் திளைத்தனர் என்பது அறிந்து,

இந்நிலையில் நில் எனவும் ஆட்கொண்டு அருள்செய்யும் பதி எனவும், என்னை ஆட்கொண்டு முறைமைக்கு ஏற்ப, வேறுபாடற்ற நிட்டையில் நின்று, மேலான பேரின்ப நிலையைக் கண்டு கொள் எனவும், அருள்செய்வாயாக!

இது நிகழாது உறங்கவும் மாட்டேன். வேறு செயல் எதுவும் செய்யவும் மாட்டேன்"...என்கிறார் தாயுமானவர்.

3. அது” என்றால் எது?”

அது என்றால் எது? நல்ல கேள்வி. ஆடா, மாடா, குதிரையா, குரங்கா அல்லது மனிதனா?

சிந்திக்கச் தெரிந்த ஆற்றிவு உள்ள மனிதனே “அது” வாகும். மனிதனே சிந்திக்கத் தெரிந்தவன். எனவே அது என்றால் மனிதன்.

4. அதுவானால் எதுவாகும்? “எது” என்றால் எது?

“எது நடத்துகிறது என்பதைச் சிந்திப்பது தத்துவம். எப்படி நடக்கிறது என்பதை ஆராய்வது விஞ்ஞானம்” என்பது வேதாத்திரி மகரிசி தரும் ஒரு வரையறை.

எது என்பதை அறிந்தால்தானே, எப்படி என்பதைச் சொல்ல முடியும். எப்படி என்பதை எத்தனை முறை விளக்கினாலும், எது என்பதை அறியாவிட்டால் உணராவிட்டால் ஏது முழுமை?

எது, எப்படி என்ற இரண்டையும் இணைத்து அந்த இணைப்பில் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் இணைத்தவர் மகரிசி.

இங்கே “அதுவே” என்பதும் “எது” என்பதும் இறைநிலையாகும். அது என்ற மனிதன் இறைநிலையானால் என்பது பொருள்.

நான் இறைநிலையாக மாறவேண்டும். இறையணர்வு பெற வேண்டும்.

இறைநிலை என்றால் என்ன?

வற்றாயிருப்பு, பேராற்றல், பேரறிவு, காலம் என்னும் வளம் நான்கும் ஒன்றிணைந்த பெருவெளியே தெய்வம் என்பது வேதாத்திரியக் கோட்பாடாகும்.

எல்லாமே இறைநிலை... அது எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது. எல்லாமே அணுக்களின் கூட்டு. இறைநிலையை இயக்குவது காந்த சக்தி.

இறைநிலையை இயக்குவதும் இறைநிலை.....எல்லாவற்றையும் இயக்கிக் கொண்டிருப்பது காந்தம்.

காந்தம் - வான் காந்தமாகவும் ஜீவ காந்தமாகவும் இயங்குகிறது. வான் காந்தம்தான் பூமியைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஜீவகாந்தம் நம்மை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இறைநிலைக்கு இன்னொரு பெயர் பேராற்றல்...என்ற ஒரு பெயர்.... காந்தசக்தி....எனக்குள்ளாக இருப்பதும் அந்த காந்த சக்தி....இறைசக்தி....இறைசக்தி.

இறைநிலை எப்படி இயங்குகிறது?

அறிவு... பேரறிவு.....இறைசக்திக்கு பேரறிவு என்று பெயர்.....அந்த இறைசக்தி.....சக்தி ஒன்றுதான்....அறிவு மூலமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

எனக்குள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்தி என்ற அறிவுக்குப் பெயர் சிற்றறிவு.

இறைசக்தியின் அறிவுக்கு பேரறிவு என்று பெயர். இறைநிலையைப் போன்று அறிவும் அருபமானது....உணர் முடியும்.

இறைநிலையும் அறிவும் ஒன்றுதான்....அறிவே தெய்வம்.

இறைநிலை என்ற தெய்வம்

வற்றாயிருப்பு, பேராற்றல், பேரறிவு, காலம் எனும் வளம் நான்கும் ஒன்றிணைந்த பெருவெளியே தெய்வமாம் வற்றாத இந்நான்கும் விண்முதல் ஐம்பூதங்கள் வான்கோள்கள், உலகம், உயிரினம் ஓரறிவு முதல் ஆறாம் வற்றாது பெருகிவரும் வளர்ச்சியே பரிணாமம் வந்தவை அனைத்திலும் சீரியக்கம் இயல்புக்கம் வற்றாது பெருகும் பேரண்டத்தில் உயிர்வகையில் வழுவாத செயல்விளைவு நீதியே கூர்தலறம் உண்மை, உண்மை” (ஞாக.1666)

இறையணர்வு பெற மூன்று விஷயங்களை உணர வேண்டும். இறைநிலை, பேராற்றல்...பேரறிவு...இயல்புக்கம் உடையது.

மனிதனின் அறிவு சிற்றறிவு. சிற்றறிவு பேரறிவுடன் இணைய வேண்டும். சிற்றறிவு பேரறிவுடன் இணைய முடியுமா?

அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? நாம் நினைக்க வேண்டும். எண்ண வேண்டும். எப்படி?

சிற்றறிவு பேரறிவுடன் இணைந்து செயலாற்றப்பட வேண்டும்

மகரிஷி சொல்கிறார்: “புலன் இன்பத்தில் மட்டும் மனம் நிலைத்து இருக்கின்றபோது, மனம் அதில் எல்லை கட்டி உணர்ச்சி நிலையில்தான் இயங்கும். அதுதான் சிற்றறிவு; சிற்றின்பம் என்று சொல்வது.

பேரறிவு என்பது “நான் யார்” என்று தெரிந்து கொண்ட பிறகு வந்த அறிவு. எல்லாம் வல்ல இறைநிலையே இங்கு அறிவாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அதே போல எல்லாப் பொருளிலேயும் அறிவாக இருப்பது அதுவே தான் என்றபோது, மனம் விரிந்து அந்தப் பெரு நிலையோடு, ஆதி நிலையோடு, பிடிப்பு கொள்கிறது.

அந்தப் பிடிப்பிலிருந்து பார்க்கிறபோது, எல்லாப் பொருளும் ஒரே இடத்திலிருந்துதான் உற்பத்தியாகி இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

எந்த இடத்திலும் உணர்ச்சி ஒன்றுதான். அதனால்தான் அந்த உணர்ச்சிக்கு ஒத்தும், உதவியும் வாழவேண்டும் என்கிற தெளிவு வருகின்றபோது, இது பேரறிவு.

அப்படி இல்லாமல் எனக்கு இன்பம் வேண்டும். யார் என்ன ஆனாலும் சரி. யார் என்ன சொன்னாலும் சரி என்று குறுகியிருக்கின்றபோது இது சிற்றறிவு.

நாம் இப்போது பெரும்பாலும் சிற்றறிவு நிலையிலிருந்து பழகி விட்டோம்.

அப்படியின்றி அடுத்து அடுத்து எந்த காரியம் செய்தாலும் மற்றவருக்கு முரண்பட்டு இல்லாமல், பிற்காலத்தில் முரண்பாடு ஏற்படாதவாறு, இறை நிலையினுடைய ஒழுங்கு அமைப்புக்கு கேடில்லாமல் நான் வாழவேண்டும் என்ற மன விரிவோடு செய்கிறபோது, பேரறிவோடு இணைந்து செயல்படுகிறோம்.

அது என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அடுத்தடுத்து தியானம் செய்கிறபோது மனம், பதிவு செய்யக்கூடிய புலனறிவைக் கடந்து நல்லறிவிலே நிலைபெறுகிறது.

புலனறிவில் நிற்கும்போது மனம் இறைநிலையை நெருங்க முடியாதவாறு உணர்ச்சி நிலையிலிருக்கும்.

அது இறைநிலையை நெருங்க நெருங்க சிக்கலுக்கு விடை கிடைக்கும். இதுதான் பேரறிவோடு இணைவது.

அப்படி கிடைக்கக்கூடிய விடையை சிந்தித்துப் பார்த்தால் அடுத்து இறைநிலையிலேயே நின்று விளக்கங்களை பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். பழகப் பழக இதில் வெற்றி கிடைக்கும்.”

அதுவானால் -- எது அதுவானால்? ஆற்றிவுள்ள மனிதன் மட்டுமே அதுவாக முடியும்.....

நான் அதுவானால்...

எதுவானால் நான் இறைநிலை ஆனால் அந்த இறைநிலையே சொல்லும்..

நான் இறைநிலை ஆனால் இறைநிலையே சொல்லும்

இறைநிலைப் பற்றிய புரிதல் தான் --- பிரம்மஞானம்

இறைவெளியே தன்னிறுக்கச் சூழ்ந்தடித்தும் ஆற்றல்

இதன்திணிவு மடிப்புவிழ்ச் சுழலும்நுண் விண்ணாம்.

நிறைவெளியில் விண்குழல நெருக்குகின்ற உரசல்,

நிலைவெளியில் எழுப்புகின்ற நேரலைகள் காந்தமாம்.

மறைபொருளாம் காந்தம்தன் மாத்திரைகள் ஐவகை.

மலைக்காதீர் விண்கூட்டம் மாபூதம் ஐந்துமாம்.

முறையாய் அக்காந்த அலை மனமாம்உயிர் உடல்களில்,

மதிஉயர்ந்து இவ்வுண்மைபெற மாபிரம்ம ஞானமாம்! (ஞாக.1718)

இறைநிலையைப் பற்றி முன்று விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

எல்லாமே இறைநிலையால் ஆனது...

எல்லாப் பொருட்களும் அணுக்களால் ஆனது...

எல்லாமே இறைத்துக்களால் ஆனது. எல்லாமே

இறைத்துக்களால் ஆனது என்பதை நன்கு புரிந்து கொள்ள

வேண்டும்.

சங்கப் பாடலும்; பாரதியாரின் பாடலும் எதைச் சொல்கிறது?

எல்லாமே அணுக்களின் கூட்டம்தானே?

கண்ணுக்குத் தெரியாத ...இறைநிலையே பூர்ணம்

“ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்குவார்”

பாரதி...ஆழ்கடலும் ...எங்கள் கூட்டம்.....காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி....”

5. நினைப்பே நடப்பு!

அதுவானால் அதுவேயாகும். சாத்தியமா? சாத்தியமே! மனஇயல்
நிபுணர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்?

“நினைப்பே நடப்பு” என்கிறார்கள். எண்ணியது போலவே மனிதன்
மாறுகிறான்.

நாம் எண்ணுகின்ற எண்ணத்தை நம் ஆழ்மனது ஏற்றுக் கொண்டு
செயல்படுத்திவிடும். பீரங்கியைவிட அதிக சக்தி வாய்ந்தவை நம்
எண்ணங்களே!

- காந்தியின் எண்ண எழுச்சிதான் சுதந்திரம்.
- அன்னை தெரசாவின் எண்ண ஆக்கம்தான் தொண்டு.
- விவேகானந்தரின் எண்ணம்தான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடங்கள்.
- பன்னிரு சீடர்களின் எண்ணங்கள்தான் கிறிஸ்துவ மதம்.
- வேதாத்திரி மகரிசியின் எண்ணம் தான் “உலக சமுதாய சேவா
சங்கம்”, “மனவளக்கலை மன்றங்கள்”,
“அறிவுத்திருக்கோயில்கள்”.
- வேறு ஒரு நாடு இருக்கிறது என்று எண்ணிய கொலம்பஸ்
அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடித்தார்.

“எண்ணிய வெல்லாம் எண்ணியபடியே யாகும்

எண்ணத்தில் உறுதியும் ஒழுங்கும் அமைந்திடில்” (மாக்.ப.6)

எனவே, நாம் நினைத்தால்- எண்ணினால் நாம் அதுவாக முடியும்.
நாம் இறைநிலையாக மாற முடியும். இதைத்தான் “இயல்புக்க
நீதி” என்கிறது வேதாத்திரியம்.

எப்பொருளை எச்செயலை எக்குணத்தை

எவ்வுயிரை ஒருவர் அடிக்கடி நினைத்தால்
அப்பொருளின் தன்மையாய் நினைப்போர் ஆற்றல்
அறிவினிலும் உடலினிலும் மாற்றங்காணும்;
இப்பெருமை இயல்புக்க நியதியாகும்.

எவரொருவர் குருவை மதித்து ஒழுகினாலும்
தப்பாது குருயர்வு மதிப்போர் தம்மைத்
தரத்தில் உயர்த்திப் பிறவிப்பயனை நல்கும்.” (ஞாக.10)

இறைநிலை எங்கும் உள்ளது. நீக்கமற நிறைந்துள்ளது. காந்தமாக உள்ளது.

6. வாழ்வின் நோக்கம் என்ன?

வேதாத்திரி மகிரிஷி கூறுகிறார். மனிதன் நான்கு வித மன நிலைகளில் உள்ளான். 1. இன்பம் 2. துன்பம் 3. அமைதி 4. பேரின்பம்

மனித வாழ்வின் நோக்கம் என்ன? ஆனந்தமாக வாழ்வது. ஆனந்தமாக வாழ்வது என்றால் கார், பங்களா, பணம் என்ற ஆனந்தமல்ல. இவையெல்லாம் நிலையில்லா இன்பம்.

மனிதன் அறிவு நிலையில் சிற்றறிவு கொண்டவனாக இருக்கிறான். நிலையான பேரின்பம் பெற பேரறிவுள்ள இறையணர்வு பெற வேண்டும்.

“வாழ்க்கை நெறி - மனம், இயற்கை, சமுதாயம் என்ற முக்கோணத்ததுக்குள்தான் மனிதன் வாழ்ந்தாக வேண்டும்.

ஆறாவது அறிவைக் கொண்ட இந்த மனிதனின் வாழ்வின் நோக்கம் – அறிவு முழுமை பெற வேண்டும்” என்பார் வேதாத்திரி.

பிறப்பின் நோக்கம்.....குறிக்கோள்.... ஆனந்தமாக இருப்பது.....பணமல்ல..... ஆனந்தமான வாழ்க்கை வாழ்வதுதான் அப்ப மனித வாழ்வின் நோக்கம்.. இறையணர்வு பெறுவது.

வாழ்வின் நோக்கம்.....இறையணர்வு பெறுவது. ஏன் என்றால் அப்பத்தான் ஆனந்தமாக வாழ முடியும்

அது அதுவானால் அதற்கு ஒரு பயிற்சி.....உயிர்கலப்பு பெற வேண்டும்.....பஞ்சபூத தவம்.....துரியாதீத தவம் செய்ய வேண்டும்.

இறைநிலையோடு உயிர்கலப்பு பெற்றால் நான் எதுவானாலும் ஆகலாம். எதுவானாலும் மாறலாம்.

பஞ்சபூத தவத்திலும் உயிர்கலப்பு பெறலாம்.

இறையணர்வு பெற இரண்டு வழிகள் உண்டு.

வேதாந்தம்..சித்தாந்தம்.

வேதாந்தம் என்பது புறத்தின் வாயிலாக தேடி இறையணர்வைப் பெறுவது.

சித்தாந்தம் என்பது எனக்குள் இருக்கும் அறிவைப் பயன்படுத்தி இறைநிலையை உணர்வது. தன்னிலை உணர்தல்

வேதாந்தி சித்தாந்தி ஆனாலன்றி,

வீடுபேறு கிட்டாது வெற்றுப் பேச்சால்!

வாதாடி வாழ்நாளைக் கழிப்ப தல்லால்,

வந்துலகில் பிறந்தபயன் வழக்கிப் போகும். (ஞாக.1137)

நான் இறைநிலையாக மாற வேதாத்திரிய பயிற்சிகள்

ஊரெங்கும் உள்ள மனவளக்கலை மன்றங்களில் மனதை அறிய உணர தியானப் பயிற்சி சொல்லித் தருகிறார்கள்.

தவங்களில் - ஆக்கினை, தூரியம், தூரியாதீதம் என்ற நிலைகளில் தியானம் கற்றுத் தருகிறார்கள்.

தியானமும் மன அலைச்சுழல் வேகமும்..

தியானம் செய்தால் என்னென்னமோ நடக்கும் என்கிறார்கள். நமக்கோ கொஞ்சம் புரிஞ்சு மாதிரியும் இருக்கு. , புரியாத மாதிரியும் இருக்கு.

தியானம் செய்தா நம் உடலுக்கும், மனசுக்கும் என்ன நன்மை அப்படின்னு கேள்வி வரும்போது இந்த மனசு இருக்கிறதே அது எதையும் நம்ப மாட்டேங்குது.

அறிவியல்பூர்வமாக ஏதேனும் ஆதாரம் சொல்லு, நம்புறேன் அப்படிங்கிது..

கண்ணுக்குத்தெரியும் உடல், கண்ணுக்குத் தெரியாத மனம், அறிவு

இவற்றை எது இணைக்கிறது அப்படின்னு பார்த்தோம்னா எந்த சந்தேகம் வேண்டியதில்லை மூளைதான் அது.

மனதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் தியானத்தாலும் வந்திருக்கலாம், வேறு காரணங்களினாலும் வந்திருக்கலாம். சாட்சி இல்லை. நிரூபிக்க முடியாது. வேண்டுமானால் நீயும் அனுபவித்துப்பார் என்றுதான் சொல்ல முடியும்.

முறையாக தியானம் செய்தால் மூளையில் ஏதேனும் மாற்றங்கள் ஏற்படுமா, அப்படி ஏற்பட்டால் அறிவியல் மூலம் நிரூபிக்க முடியும் அல்லவா..இது குறித்த அலசல் இது.

மூளையைப்பற்றி பொதுவாக ஆராய்ச்சிகள் பல நடந்திருந்தாலும் குறிப்பாக 1932 ல் பிரிட்டனைச் சேர்ந்த எட்கர் ஆல்ட்ரின் மூளையின் மின் இயக்கத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அதை அளந்து காட்டியதற்காக நோபல்பரிசு பெற்றார்.

மூளையினின்று வெளிப்படும் மின்சக்தி அலைகளின் சுழற்சியை அளக்க இயலும்.. (Electroen - cephalograph). இதனை மூளையின் செயல்மின் சுழற்சி அலைகள்' என சொல்கிறோம்.

தனது செயல்களின் தன்மை அல்லது தீவிரத்திற்கேற்ப நான்குவிதமான மின் சுழற்சி அலைகள் மூளையினின்று வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் மூளை ஒரு நொடிக்கு ஒன்றிலிருந்து நான்குவரை மின் ஆற்றல் அலைகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இது **டெல்டா அலைகள் (Delta waves)** அலைகள் என அழைக்கப்படுகின்றது.

ஆழ்ந்து தூங்க ஆரம்பிக்கும்போது நான்கு முதல் ஏழுவரை மின்சக்தி அலைகள் வெளிப்படுகின்றன. இது **தீட்டா (Theta waves)** என அழைக்கப்படுகின்றன.

உடலையும், மனதையும் தளரச் செய்யும்போது மூளையின் மின் அலை அளவுகள் ஏழு முதல் பதினாலு வரை இருக்கும். இதை **ஆல்ஃபா அலைகள் (Alpha waves)** என அழைக்கிறோம்.

ஏழுமுதல் பதினாலு வரையிலான அலை அளவில் இடது மூளையும் வலது மூளையும் சிறப்பான முறையில் இணைந்து பணியாற்றுகின்றன.

அருளியலும், பொருளியலும் நன்கு இணைந்து சம அளவில் இருக்கும். எண்பதுகோடி எண்ணங்களை நினைந்து எண்ணும் மனம் அமைதியுறும். பிரபஞ்ச ஆற்றல் எனும் கணினியுடன் நமது மூளையும் மனமும் தொடர்பு கொள்ள இயலும்.

தியான வாழ்க்கை அமையும். வாடும் பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடும் மனநிலையை உணரமுடியும். வசையிலாது, இசைபாடும் வாழ்வு மிளிரும். படைப்பாக்கம் ஆல்ஃபா நிலையிலேயே சிறப்பாக நடைபெறும். ஆழ்மனத்தொடர்பு கிடைக்கும்.

விழித்திருக்கும் நேரமெல்லாம், நாம் உலகியல் நடப்புகளை மேற்கொள்ளும்போது நமது மூளையின் மின் அலைகள் ஒரு நொடிக்கு பதினாலிலிருந்து இருபத்தி ஒன்று வரை இருக்கும்.

இதனை **பீட்டா அலைகள் (Beta waves)** என அழைக்கிறோம். பதினாலிருந்து இருபத்தி ஒன்று வரை இயல்பாக மனிதர் வாழும் வாழ்க்கை.

அதேசமயம் இருபத்தி ஒன்றுக்கு மேல் மூளையின் அலைகள் போனால் அவர்கள் வாழ்க்கை விலங்கு வாழ்க்கையாக இருக்கும்.

மன அமைதி இன்றி புலன்வழி சென்று, ஆசையினால் தன்னிலை அழிந்து, உடல், மன நோய்கள் மிகும். அன்பின்றி, பண்பின்றி, சுயநலம் மிகுந்து, அறவழி நாட்டமில்லாது மறவழி சென்று, தனக்காகவே உலகம் படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்கிற சீழ்பிடித்த எண்ணம் தோன்றி, ஈயினும் இழிந்து, நாயினும் கடையனாகி வாழும் வாழ்க்கையாக இருக்கும்.

எனவேதான் மூளையின் அலைகளை நாம் ஏழு முதல் பதினாறு வரை எல்லா நேரமும் இருத்தி வைத்து தவ வாழ்க்கை வாழ முற்படவேண்டும்.

தவ வாழ்க்கை எனில் வீடுவிட்டு காடுபோய், காய்கனி, இலை புசித்து வாழும் வாழ்க்கை அல்ல. இல்லறத்தை நல்லறமாக வாழும் வாழ்க்கை.

புலன்வழி செல்லா வாழ்க்கை. நம்மை வளர்த்த சமுதாயத்திற்கு பணியாற்ற வேண்டிய வாழ்க்கை. தன்னைத்தான் உணர்ந்து வாழ்தலும், உள்ளுணர்வின் வழி வாழ்தலும் எளிதாகும்.

பீட்டா(14-21), ஆல்பா(7-14), தீட்டா(4-7), டெல்டா (1-4) மூளையில் இந்த அலைச்சுழல் இருக்கும் போது என்னென்ன மனதிலும், வாழ்விலும் மாற்றங்கள் வரும் என்பதை அறிந்து கொண்டீர்கள் அல்லவா!

மனம் 1 லிருந்து 4 வரை அலைச்சுழலில் இருக்கும் போதுதான் நாம் இறைநிலையாகிறோம். இதற்கு துரியாதீத தவம் மிகவும் உதவியாக அமையும்.

துரியாதீத தவத்தில் நாம் இறைநிலையாகலாம்.

மகரிஷியின் சொல்கிறார் :-

“துரியாதீதத் தவம் என்பது மனதை உயிரில் ஒடுக்கி பிறகு உயிரை பரத்தில் ஒடுக்க வேண்டும். இங்கு மனத்தின் அலை வேகம் குறைந்து இயற்கையினுடைய அலை வேகத்திற்கு (Natural Frequency) இறைநிலையாகிய இருப்பு நிலைக்கு வந்து விடும்.

இது “இயல்புக்க நியதி” என்ற முறையில் எதைப் பற்றி மனம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தாற்போல் அதனுடைய தன்மையும் மனத்தினுடைய தன்மையாக மாற்றம் பெறும்.

மனதை தெய்வமாக மாற்றும் ஒரு தவமே துரியாதீதம்.

“தவத்தில் (முழுமையான தவம்தான் துரியாதீத தவம்.. துரியாதீத தவம் தமிழ்நாட்டில் சித்தர்கள் யாருக்கும் நேரடியாகச் சொல்லவேயில்லை.

துரியாதீத தவத்தை ‘புணருத்தாரனம்’ (Reconstruct) செய்துவிட்டால் போகிறது என்று அருட்தந்தை அவர்கள் அவர்களுடைய ஞானத்தின் மூலம் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்தார்கள்.

“ ஒரு பெரியார் எனக்கு துரியம் வரை கற்றுக் கொடுத்தார். ஆனால் எனக்கு நிறைவே இல்லாமலிருந்தது நீண்ட நாட்களாக.

ஒரு சமயம் நாலராயிரத் திவ்யப் பிரபந்தத்தில் ஒரு பாடலை நான் பார்த்தேன்.

“நன்றாய் ஞானம் கடந்து போய்
நல்இந்திரியம் எல்லாம் ஈர்த்து
ஒன்றாய்க் கிடந்த வரும் பெரும் பாழ்
உலப்பில் அதனை யுணர்ந்து உணர்ந்து
சென்று ஆங்கு இன்ப துன்பங்கள்
செற்றுக் களைந்து பசை யற்றால்
அன்றே அப்போதே வீடு
அதுவே வீடு வீடாமே” (நாலராயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம்)

அரும்பெரும் பாழ்-அது ஆதி. அனாதி . எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு ஆதியில்லை என்பதாக அனாதி என்ற ஒரு வார்த்தை வருகிறது. அதுதான் இறைவெளி.

இறைவெளி விண்ணாகி அவற்றின் தொடராக பஞ்ச பூதங்களாகி அவற்றிற்கு இடையில் நிறைந்த காந்த தன்மாற்றங்கள், அழுத்தம் முதலான தன்மாத்திரைகளாகி பேரியக்க மண்டல காட்சியாக உள்ளது.

விண்ணாக மாறாத போது ஆதிநிலை எவ்வாறு இருந்திருக்கும்?
சுத்தஇருட்டு. இந்த இருட்டு என்பதை தமிழில் கருப்பன் என்கிறோம்.
வடநூலார் கிருஷ்ணம் என்கிறார்கள். விஞ்ஞானிகள் dark matter என்று கூறுகிறார்கள்.

வைணவப் பெரியார் பாடிய அப்பாடலை படித்து நானாகப் பழகிப் பழகி அந்த துரியாதீத நிலை பழகி அதனால் கண்ட அனுபவமும் பெற்ற மகிழ்ச்சியும் மன நிறைவும் தான் மற்றவர்களுக்கு நேரடியாக இப்பொழுது சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஒரு தத்துவமோ விஞ்ஞானமோ யார் மூலமாக வெளிவந்தாலும் அது இறைவனுடைய அருள்.

உயிரினங்களுக்குப் போய்ச் சேருவதற்காக அதற்கு ஏற்றபடி பக்குவமான மூளையின் மூலமாக உருவத்தின் மூலமாக சமுதாயத்திற்கு அளிப்பதுதான் அது.

அப்பொழுது சமுதாயத்திற்கு அத்தகைய பலன் சொந்தம். யார் மூலமானாலும் யார் நினைவிலிருந்து வந்தாலும் எல்லோருக்கும் சொந்தம்.

அந்த முறையில் நீங்கள் எல்லோரும் உணர்ந்து - இந்த தத்துவத்தின் பயனைப் பெறலாம்.

நான் இவ்வளவு காலம் எடுத்துக் கொண்டதுபோல் நீங்களும் செய்யத் தேவையில்லை. நேரடியாக இருந்து காண்பித்து விட்ட பிறகு நீங்கள் ஒன்றும் அதிகமான சிரமம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதே இல்லை.

ஆனால் மற்றதைப் போல் இதனை லேசாக நினைத்து விட்டால் அத் துரியாதீதம் மனதில் வராது. பழகிப் பழகி சந்தித்து சிந்தித்து நமதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.”

துரியாதீதம் என்றால் என்ன? தவம் என்றாலே ஒரு அர்த்தம் இருக்குது.

கோவிலுக்குப் போகணும் ஒரு காய் வாங்கி வா என்றால் பையன் என்ன கொய்யாக் காயா வாங்கி வருவான். தேங்காய் தான் வாங்கி வருவான்.

‘டேய் விருந்தாளி வந்து விட்டனர். போய் நாலு இலை வாங்கி வா’ என்றால் வெற்றிலையா வாங்கி வருவான். ஒரே வார்த்தை பொருள் சிறப்பானது.

அதுபோல தவம் என்றாலே துரியாதீதம் தான்.

பூ என்றால் தாமரை – வழக்கில் இல்லை. இலக்கியத்தில் இருக்கிறது. பூ மகள் என்றால் தாமரையில் தோன்றியவள்.

தவம் என்றாலே துரியாதீதம் என்றால், நாம் இது வரை செய்தது தவம் அல்ல. நீங்களும் நானும் அல்ல.

சாமியார்கள் மடத்தில் உட்கார்ந்து செய்தார்கள் அல்லவா?

ஆன்மீகம் என்பது போலித்தனமாக ஏமாற்று வேலையாக ஆகி விட்டது.

வார்த்தை தானே ஒன்றை கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டு வேறொன்றைக் கொடுத்தால் அது ஏமாற்று வேலை தானே ! இந்த அவல நிலைக்குக் காரணம் துரியாதீத நிலை விட்டுப் போனது தான்.

நமது அருள் தந்தையவர்கள் எல்லாவற்றையும் கூட்டிக் கழித்து சேர்த்து சிந்தனை செய்து பார்த்தார்கள். துரியாதீதம் என்பது என்ன நிலையாக இருக்கும். இறை நிலையாகத் தான் இருக்கும்.

இறைநிலையோடு மனம் கூட்டிக் கொள்ளும் நிலையாகத் தான் இருக்கும்.

மனம் என்பது தெய்வமாக ஆன நிலை. இதை அடைய முடியுமா? அடைய முடியும். என்பதை பல நூல்களிலும் பல இடங்களிலும் பல குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

துரியாதீதம் செய்யும் முறை

துரியம் அதிதமாகும் பொழுது துரியாதீதம் சித்தி ஆகும் என்று சொல்வார்கள்.

அதாவது தலை உச்சியில் உள்ள தூரிய சக்கரத்தில் ஆழ்ந்து செல்லும் பொழுது உடலில் இருந்து சக்தி வெளியே விரிந்து பிரபஞ்சத்துடன் இணையும் தன்மை.

ஆக்கிணை - சாந்தி - தூரியம் இந்த மூன்று வித தவங்களை முறையான ஆசிரியர் மூலம் தீட்சை பெற்று ஓரளவு உணர்ந்த பின்னர் இதையும் தக்க ஆசிரியர் மூலம் தீட்சை பெற்று செய்ய வேண்டிய தவம்.

சாதாரணமாக அமர்ந்து கொண்டு

கண்களை மூடி கொண்டு

1.முதலில்

ஆக்கிணை - புருவ மையத்தில் நினைவைச் செலுத்தி ஆரம்பிக்க வேண்டும்

2. பின்பு தூரியம் தலை உச்சி மையத்தில் நினைவை செலுத்தி செய்ய வேண்டும்

3. துவாதசாங்கம் என்று சொல்லக்கூடிய தலை உச்சிக்கு மேலே ஒரு அடி அங்குலத்தில் நினைவை செலுத்த வேண்டும்.

4.அப்படியே மனதை மேல் நோக்கி விரித்து சென்று சந்திரனுடன் நினைவை இணைத்து - அதனுடன் ஒன்றி அதுவாகவே கரைந்து விடுதல்.

5. இன்னும் மனதை மேல் நோக்கி விரித்து சென்று சூரியனுடன் நினைவை இணைத்து - அதனுடன் ஒன்றி அதுவாகவே கரைந்து விடுதல்.

6. சக்திகளம்

இன்னும் மனதை மேல் நோக்கி விரித்து சென்று நட்சத்திர கோள்களுடன் சுருக்கமாக சொல்ல வேண்டும் என்றால் வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்கள் கோள்களுடன் நினைவை இணைத்து - அதனுடன் ஒன்றி அதுவாகவே கரைந்து விடுதல்.

7. சிவகளம் - சுத்தவெளி

இன்னும் மனதை மேல் நோக்கி விரித்து சென்று கோள்கள் நட்சத்திரம் இவைகளுக்கு அப்பால் உள்ள சுத்தவெளியுடன் நினைவை இணைத்து - அதனுடன் ஒன்றி அதுவாகவே கரைந்து விடுதல்.

சுத்தவெளியை - வற்றாயிருப்பு -பேராற்றல் -பேரறிவு
காலம்- என நான்கு தன்மைகளை உள் அடக்கியது.

பிரபஞ்சத்துக்கும்- நம் உயிரின் மூலம் இதுவே என்று வேதாத்திரி
மகரிஷி அவர்கள் உணர்ந்து கூறியுள்ளார்.

இந்த விரிந்த நிலையில் எவ்வளவு நேரம் இருக்கலாம் என்ற அவரவர்
சுவைத்து உணர்வதை பொறுத்து உள்ளது.

பின்பு திரும்பவும் எப்படி படிப்படியாக நினைவை உயர்த்தி
சென்றோமோ அவ்வாறே படிப்படியாக கீழே நினைவை இறக்கி துரிய
நிலைக்கு வர வேண்டும்.

அதாவது சிவகளம் என்று சொல்ல கூடிய சுத்தவெளியில் இருந்து கீழே
இறங்கி.....

சக்திகளம் -(நட்சத்திர மண்டலம்)

சூரியன்

சந்திரன்

துவாதசாங்கவெளி

துரியம்

பின்பு தலை உச்சியில் உள்ள தவத்தில் பெற்ற சக்தியை உடலுக்கு
உள்ளே முழுவதும் கரைத்து பரவ செய்ய வேண்டும். பின்பு தான்
கண்களை திறக்க வேண்டும்

இதுவே துரியாதீத தவத்தின் செய்முறை ஆகும்

பிரபஞ்சத்துக்கு அப்பால் அதாவது நட்சத்திர மண்டலத்துக்கு அப்பால் உள்ள சுத்தவெளியே இறைநிலை என்றும்- இதுவே நமக்குள் இறைவனாக இருந்து கண்ணுக்கு தெரியாமல் வழி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் மகரிஷி கூறுகிறார்

இந்த இறைநிலை தன்மையை முழுமையாக தன் அகத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் உணர வேண்டும் என்றும்....

அப்படி உணர்பவர்கள் அதே இறைநிலை தனக்கு உள்ளே இறை உணர்வாக செயல்படும் தன்மை வளரும்

தன்னை உணரும் இத்தன்மையில் - தன் உயிரை அந்த இறை அன்பும் கருணையுமாக இயக்கி கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளும் தன்மை - அந்த உணர்வில் ஒவ்வொரு உயிரும் அதே அன்பும் கருணையில் தான் இயங்குகின்றது என்பதை உணர்ந்து வாழும் தன்மை மலரும் என்பதே -இந்த தவத்தில் சுருக்கமாக நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது

உடல் அளவில் சுருங்கியே இருக்கும் மனம் - உடலை விட்டு வெளியே பிரபஞ்சத்தின் அளவு விரிய ஒரு அற்புதமான தவம்.

உணர்வுக்கு பொருந்தாத ஆறுகுணங்கள்(பேராசை, சினம் , வஞ்சம், உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மை , முறை தவறிய காம நோக்கம் , கடும்பற்று) கரைந்து உணர்வுக்கு பொருந்தும் ஆறு நற்குணங்கள் மலரும் (நிறைமனம், பொறுமை , சமநோக்கு நெறி , கற்புநெறி , ஈகை, மன்னிப்பு)

மொத்தத்தில் நமக்குள் இருக்கும் ஆணவத்தை கரைத்து நமக்குள் இருக்கும் இறைவனை உணர வைக்கும் தவமே இந்த துரியாதீத தவம் ஆகும்.

ஆரம்பத்தில் பாவனையில் செய்து பழக பழக அந்த பாவனைகள் உணர்வுக்கு உள்ளே கொண்டு செல்லும்.

எப்படி இதை ஒவ்வொரு கட்டமாக மனதை விரித்து கவனிக்க வேண்டும் என்பதை.

முறையாக தக்க உணர்ந்த ஆசிரியரை கொண்டு தீட்சை வாங்கி பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

நீண்ட நாள் மருந்தினால் போகாத நோய் கூட --- குண்டலினி யோகத்தில் - 'துரியாதீத தவத்தால்' போகும்”.

“ஜீவகாந்தத்தின் விளைவுதான் மனம். மனம் தன் மூலத்தை அறிவதற்காகவே, அடைவதற்காகவே, விரிகிறது.

விரிந்து விரிந்து நிற்கிறது. அனுபோக உணர்ச்சிகளில் இருக்கும் மனதிற்கு வழி தெரியவில்லை; வேகமோ குறையவில்லை; ஆகவே எங்கெங்கோ சென்று நிற்கிறது. எது எதிலேயோ சிக்கிக் கொள்கிறது, துன்பறுகிறது.

ஆனால், தன் லட்சியத்தை அடையும் வரை மனதின் விரியும் முயற்சி சோர்வடைவதில்லை. மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த பிறகுதான் மனதிற்கு அமைதி கிட்டுகிறது. அதுவரை அமைதி கிடைப்பதேயில்லை.

தன் மூலத்தை (ஆதி நிலை) அறிய எழுந்த வேகம் திசை தப்பி நிற்கும் அளவிற்கு அமைதியின்மையின் அளவும், துன்பத்தின் அளவும் இருக்கும்.

பிராயச்சித்தம், மேல்பதிவு, தேய்த்தழித்தல் (Expiation, Superimposition and Dissolution) என்று கருமப் பதிவுகளைப் (Sins and Imprints) போக்கிக் கொள்ள மூன்று வழிகள் இருப்பதை நான் பலமுறை விளக்கியுள்ளேன் என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிசி.

அவற்றில் கடைசியான தேய்த்தழித்தல் (Dissolution) என்பது தவத்தினால் (Simplified Kundalini Yoga) தான் சாத்தியமாகும்.

ஆக்கினைத் தவத்தினால் ஆகாமிய கர்மம் போகும்.

துரியநிலைத் தவத்தில் ஆகாமிய கர்மமும், பிராரப்த கர்மமும் போகும்.

துரியாதீத தவத்தில் ஆகாமிய கர்மமும், பிராரப்த கர்மமும், சஞ்சித கர்மம் ஆகிய மூன்றுமே போகும். இது மட்டுமல்ல துரியாதீத தவத்தில் நாம் இறைநிலையாகிறோம்.

நீண்ட நாள் மருந்தினால் போகாத நோய் கூடத் 'துரியாதீத தவத்தால்' போகும். 'துரியாதீத தவம்' ஒரு மாபெரும் புதையல். இதில் எல்லாமே அடக்கம்.

எந்த அதிர்வியக்கத்தில் (Mind frequency) மனம் நின்றால் பிரபஞ்ச ரகசியம் எல்லாம் அறியப்படுமோ அந்த இடந்தான் சமாத்ரிநிலை” (ஆதி நிலை). துரியாதீத தவத்தால் இந்நிலையில் நிலைத்து பழக்க, அறிவு அமைதியைப் பெறுகிறது.

துரியாதீதம் காந்த அலையாக இருக்கிறது. இறைநிலையாக இருக்கிறது. அது அன்பும் கருணையும் கொண்டு இருக்கிறது.

எனவே துரியாதீத தவம் செய்பவர்கள் அன்பும் கருணையும் கொண்டு வாழ்ந்தால் தான் இறைநிலையோடு கலக்க முடியும்.

அன்பும் கருணையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து - துரியாதீத தவகளத்திற்கு செல்லும் முன்பே முன்பே தவம் கலைந்துவிடும்.

“தூயப் பெருநிலை துரியாதீதமோ
தூயர், மகிழ் விரண்டையே தூய்த்த என் அறிவை
காலம், பருமன், தூரம் விரைவெனும்
கணக்கினைக் கடந்து மெய்ப்பொருளோடு இணைத்தது;
இனிப் பழிபுரியேன் புரிந்தவை களைந்தேன்
இறைநிலை உணர்ந்தேன் இணைந்தேன் நிறைந்தேன் ;
இனி என் உடல் உயிர் ஆற்றலை முறைப்படி
இயக்கிக் கடமையை புரிவேன்.” (வேதாத்திரி மகரிசி)

நாம் இறைநிலையாக மாறினால் நமக்கு என்ன பயன்?

“அது” என்றால் எது? அதுதான் இறைநிலை. இறைநிலையோடு ஒன்றி இரண்டறக் கலக்கும் நிலையில் மனச்சுழல் விரைவு மிகவும் குறைந்து,

இறைநிலையிலிருந்து வேறுபாடு காணாத ஒன்றுபட்ட நினைவு
வரும்பொழுது தான், நான் என்ற எண்ணமே மறைந்து விடுகிறது.
இதனை ஒரு சிறிய கவியில் வேதாத்திரி மகரிசி விளக்கியிருக்கிறார்.

“இறைநிலையோடு எண்ணத்தைக் கலக்க விட்டு
ஏற்படும் ஓர் அமைதியிலே விழிப்பாய் நிற்க
நிறைநிலையே தானாக உணர்வதாகும்
நித்தம் நித்தம் உயிர் உடலில் இயங்கு மட்டும்
உறைந்து உறைந்து இந்நிலையில் பழகிக்கொள்ள
உலக இன்பங்களிலே அளவு கிட்டும்
கறைநீங்கி அறிவு மெய்ப்பொருளாய் நிற்கும்
கரைந்துபோம் தன்முனைப்பு; காணும் தெய்வம்.” (ஞாக.1487)

1. சிற்றறிவு பேரறிவானால் அதுவே சொல்லும்
2. உலக இன்பங்களில் அளவு கிட்டும்.
3. கறை என்ற பதிவுகள் நீங்கும்.
4. அறிவு மெய்ப்பொருளாய் நிற்கும்.
5. நாம் எதையும் சாதிக்கலாம்.
6. வாழ்க்கையில் வெற்றி அடைய முடியும்.
7. சிற்றறிவு கேட்டால் பேரறிவு கொடுக்கும். எனவே
கேட்பதெல்லாம் கிடைக்கும்.
8. மனித வாழ்வின் பெருநிதியாகிய கருமையத்தை
தூய்மையாகவும், வலுவுடையதாகவும், அமைதியும் இன்பமும்
பெருக்கும் திறனுடையதாக்கவும் உதவுகிறது.
9. மனிதனின் இறையுணர்வும், உயிர் விளக்கமும், அறநெறி நின்று
வாழும் தன்மையும் உண்டாக்கும்.
10. மனத்தின் விரியும் தன்மை பெருகுகிறது.
11. எண்ணம், சொல், செயல்களில் தவறு செய்யா விழிப்பு நிலை
அறிவின் திறன்கூடி அதன் கிரகிக்கும் சக்தி
கூடுகிறது. மேலோங்குகிறது.

12. ஒத்துப் போதல், சகித்துக் கொள்ளுதல் போன்ற பண்புகள் மலர்கின்றன.
13. அவ்வப்போது செய்துவிடக் கூடிய தவறுகளையும், நம்மிடம் இருக்கக் கூடிய தீய குணங்களையும் களைந்து தூய்மையைப் பெருக்கிக் கொள்ள துணைபுரிகிறது.
14. ஆக்கப் பூர்வமான செயல்களை ஆற்றும் திறன் ஓங்குகிறது.
15. தன் அமைதி, குடும்ப அமைதி, சமுதாய அமைதி மூலம் உலக அமைதிக்கு வழி வகுக்கிறது.
16. நடக்கக் கூடியதையே நினைக்கச் செய்து நினைத்ததையே நடக்கச் செய்கிறது.

குறைபோக்கும் குண்டலினி தவத்தின் மூலம்

குவிந்து மனம் உயிரோடு உறையும் மேலும்
மறை பொருளாம் அறிவு அதன் முழுமைபெற்று
மா அமைதி அனுபவிக்கும் நிலைக்களம் ஆம்
இறைவனது திருநிலையில் இணையும் அப்போ
இன்ப துன்ப விருப்பு வெறுப்பிவை கடந்து
நிறைவு பெறும் தீய வினையகலும் வாழ்வில்
நிகழ்வதெல்லாம் பேரின்ப ஊற்றாய் மாறும்”

நாம் இது வரை அதுவானால் அதுவே சொல்லும்” என்று சொல்லியவர் யார்? என்பதையும் - அதுவானால் அதுவே சொல்லும்” என்று ஏன் சொன்னார் என்பதையும் அது” என்றால் எது? என்பதையும்

“எது” என்றால் எது? என்பதையும் நினைப்பே நடப்பு! என்பதையும் வாழ்வின் நோக்கம் என்ன? என்பதையும்....

அதுவாவதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? என்பது பற்றியும்.. அதுவாவதற்கு இரண்டு வழிகள் என்ன? என்பதையும் ...அதுவாக மாறுவதற்கு வேதாத்திரிய பயிற்சிகள் எப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும்.....

நாம் இறைநிலையாக மாறினால் என்ன பயன்? என்பதையும்.... விளக்கமாக புரிந்து கொண்டோம்.

ஆயைால் நாம் அதுவாக இறைநிலையாக மாற நாள்தோறும்
துரியாதீத தவத்தில் நிலைத்திருந்து ஆனந்தமாக வாழ்வோமாக!
வாழ்க வளமுடன்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிசி
2. தாயுமானவர் பாடல்கள், தாயுமானவர்
3. இணைதள தகவல்கள்
4. வேதாத்திரி மகரிசியின் பொன்மொழிகள் 5000, அருள்நிதி
மன்னார்குடி பானுகுமார்.
5. Vethathiriam banukumar - youtube speeches by mannargudi
Banukumar.